

OKRESNÁ PROKURATÚRA LIPTOVSKÝ MIKULÁŠ
Tomášikova 5, 031 80 Liptovský Mikuláš 1

Číslo: 1 Pv 134/18/5505-7
EEČ: 2-39-230-2018

Liptovský Mikuláš 24.05.2018

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. XXXXX

Trestný čin: prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a, písmeno b Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a, písmeno b Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

dňa 04.04.2018 okolo 14.30 hod. v mieste trvalého bydliska v obci XXXXX v dome č. 407, po predchádzajúcej hádke so svojou družkou XXXXX pod vplyvom alkoholu ju v spálni chytil za jej ruky a vytiahol ju zo spálne von až k vchodovým dverám domu, počas čoho kričal slovami „Zmizni z môjho života, zabijem ťa" a cez otvorené vchodové dvere ponad zábradlie priateľku vyhodil von až na dvor, vrátil sa do domu odkiaľ zobral sklenenú voňavku, z ktorej úderom o stenu domu odbil hrdlo a s črepinami v ruke sa priateľke vyhrážal so slovami „Podrežem ťa", pričom toto konanie u poškodenej XXXXX vzbudilo dôvodnú obavu o jej život a zdravie a preto z dvora utiekla až na ulicu pred dom, odkiaľ privolala hliadku polície,

Okresnému úradu v Liptovskom Mikuláši, Odboru všeobecnej vnútornej správy

pretože výsledky skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Odôvodnenie:

Poverený príslušník Obvodného oddelenia PZ XXXXX uznesením zo dňa 04.04.2018 pod ČVS:ORP-204/LH-LM-2018 podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začal trestné stíhanie a súčasne podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie XXXXX za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, b/ Trestného zákona, ktorého skutku sa mala dopustiť spôsobom popísaným vo výrokovej časti tohto uznesenia.

V priebehu skráteného vyšetrovania bol vypočutý obvinený XXXXX, ktorý sa k spáchaniu skutku čiastočne priznal. Uviedol, že medzi ním a jeho družkou XXXXX došlo k hádke, XXXXX niekde volala, zdalo sa mu, že na políciu, strčil ju na postel, pýtal sa jej čo to robí a ona mu uviedla, že volala na políciu a dá ho zavrieť. Do neho vošla zlosť, chytil ju za ruky a vytiahol pred dvere a uviedol jej, že má vypadnúť z jeho života, počas toho jej nadával, nespomína si, že by hovoril, že ju zabije, pripúšťa, že sa to mohlo stať, ale určite to tak nemyslel. XXXXX stála pred domom a niekomu telefonovala. Obvinený poprel, že by mal rozbiť voňavku a s touto sa družke vyhrážať, že ju podreže.

Poškodená XXXXX využila svoje zákonné právo a vo veci odoprela vypovedať.

Svedok XXXXX vypovedal o podstatných skutočnostiach v podstate zhodne ako obvinený XXXXX. Navyše uviedol, že obvinený dal poškodenej facku, nepotvrdil žiadne vyhrážky zabitím len to, že XXXXX XXXXX vulgárne nadával. K rozbitiu voňavky došlo ešte skôr a to XXXXX, ako došlo ku konfliktu.

Prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona sa dopustí ten, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a spácha čin závažnejším spôsobom (so zbraňou) a na chránenej osobe.

Vyhrážanie musí byť samo o sebe takej kvalitatívnej úrovne, že je objektívne spôsobilé vzbudiť dôvodnú obavu u toho, voči komu hrozba smeruje. Dôvodnou obavou sa rozumie vyšší stupeň tiesnivého pocitu u poškodeného, ktorému sú tieto vyhrážky adresované, zo zla, ktorým sa vyhráža. Pri posudzovaní otázky, či je vyhrážanie spôsobilé v inom vzbudiť dôvodnú obavu, treba prihliadať na všetky konkrétne okolnosti prípadu, najmä na povahu vyhrážky, na fyzické a charakterové vlastnosti páchatel'a v porovnaní s fyzickými a povahovými vlastnosťami poškodeného, na ich vzájomný vzťah, ako sa páchatel' pri vyhrážaní správal, či mal v rukách nejaký predmet alebo zbraň, a pod. Napríklad z okolnosti, že vyhrážanie bolo sprevádzané správaním, ktoré ilustrovalo odhodlanie páchatel'a naplniť vyhrážky smrťou alebo inou ťažkou ujmom na zdraví tak, že páchatel' držal v rukách nôž alebo inú zbraň, možno usudzovať, že vyhrážanie bolo spôsobilé vzbudiť u poškodeného dôvodnú obavu. Na druhej strane treba starostlivo zhodnotiť závažnosť vyhrážky, a teda odlišovať nebezpečné vyhrážanie od iných hrubých, arogantných, agresívnych či vulgárnych verbálnych prejavov, ktoré nie sú prečinom, ale iba priestupkom.

Podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

Vyhodnotením dôkazov jednak jednotlivito ako aj v ich vzájomnom súhrne som dospel k záveru, že v priebehu vyšetrovania nebol vyprodukovaný taký dôkaz, ktorý

by preukazoval, že skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania sa stal v takej forme ako bol tento vyjadrený pri vznesení obvinenia XXXXX. Obvinený prednesenie akýchkoľvek vyhrážok na adresu poškodenej nepotvrdil, ale ani nepoprel, lebo si na to nespomína. Nakoľko kľúčoví účastníci incidentu a to poškodená XXXXX a XXXXX vo svojej výpovedi nepotvrdili prednesenie vyhrážok, neprichádza do úvahy prijať iný záver, len ten, že je tu pochybnosť, či vyhrážky boli obvineným vôbec prednesené. Z hľadiska skúmania konkrétnych následkov, či eventuálna vyhrážka bola vôbec objektívne spôsobilá vzbudiť dôvodnú obavu u poškodenej je dôležité zisťovať konkrétny postoj poškodeného k správaniu sa obvineného. Primárne samotný poškodený musí objasniť aké pocity v ňom vyvolalo správanie sa obvineného a z akých dôvodov. Orgány činné v trestnom konaní nedokázali v tomto prípade objektívne vyhodnotiť kvalitatívnu úroveň vyhrážok, ak tieto boli vôbec prezentované pred poškodenou a to vzhľadom k postoj poškodenej, ktorá nevypovedala. Táto okolnosť teda výrazne ovplyvnila posudzovanie stupňa závažnosti konania obvineného, ktorá za takýchto skutkových okolností nemôže byť automaticky hodnotená vyššie ako nepatrná. V rámci dokazovania bola teda ustálená a preukázaná len časť protiprávneho konania obvineného, ktorá bola založená na vulgárnych nadávkach poškodenej a na fyzickom napadnutí menšej intenzity-facke.

Konanie obvineného teda jednak nenapĺňa objektívnu stránku uvedeného prečinu a tiež s ohľadom na kritériá uvedené v § 10 ods. 2 Trestného zákona dosahuje stupeň iba nepatrnej závažnosti.

Pri trestnom stíhaní násilnej trestnej činnosti takéhoto charakteru je potrebné, aby bolo v záujme samotného poškodeného usvedčenie páchatel'a. Pri danom skutku sa javí práve výpoveď poškodenej XXXXX ako aj svedka XXXXX, ktorí mali byť s výnimkou obvineného prítomní pri skutku ako najpodstatnejšia pre objasnenie skutkového stavu. Nakoľko poškodená však obvineného neusvedčila táto absencia skutkových tvrdení sa odrazila v nedostatočnom preukázaní skutkového stavu.

Vyššie popísané preukázané konanie obvineného (facka a vulgárne nadávky) však porušuje pravidlá občianskeho spolužitia a zásady občianskej morálky a možno ho subsumovať pod skutkovú podstatu priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch sa dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmu na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

Podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené bolo preto potrebné rozhodnúť tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Marian Vagač
prokurátor